

Πως στεκόμαστε στο ναό του Θεού;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μεγάλη ευλογία του Θεού στη ζωή μας και ιδιαίτερα στην πατρίδα μας αποτελεί το γεγονός ότι έχουμε τόσους πολλούς ναούς μεγάλους και λαμπρούς, ναούς μικρότερους και ταπεινούς, εξωκκλήσια στα δάση και τις κορφές των βουνών. Κι ακόμη μεγαλύτερη ευλογία του Θεού το ότι μπορούμε να μετέχουμε τόσο συχνά στις ιερές Ακολουθίες που γίνονται στους ναούς μας και μάλιστα στη θεία Λειτουργία.

Πως όμως θα πρέπει να στεκόμαστε και να αναστρεφόμαστε μέσα στους ναούς, μάλιστα κατά την ώρα κάποιας Ακολουθίας, ιδιαιτέρως της θείας Λειτουργίας; Τον σωστό τρόπο εισόδου και παρουσίας μας μέσα στο ναό θα τον συνειδητοποιήσουμε πολύ καλύτερα, αν θυμηθούμε το συγκλονιστικό εκείνο γεγονός από τη ζωή του Μωυσή, όπου του εμφανίστηκε ο Θεός ως φωτιά σε μια βάτο (βλ. Εξ. γ 2-6). Το φαινόμενο ήταν εκπληκτικό. Η βάτος βρισκόταν μέσα στις φλόγες, αλλά δεν γινόταν στάχτη, όπως θα περίμενε κανείς. Παραξενεύτηκε ο Μωυσής και πλησίασε να ερευνήσει το παράδοξο αυτό θέαμα.

Και εκεί νέα έκπληξη τον περίμενε:

-Μωυσή, Μωυσή...!

Από το βάθος της βάτου, χωρίς να φαίνεται κανένα πρόσωπο, ο Μωυσής ακούει το όνομά του. Ήταν η φωνή του Θεού. -«Τι εστι;», ρωτά με ευλάβεια.

Και ο Κύριος του απαντά:

-«Μη εγγίσης ὡδε. λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου• ο γαρ τόπος, εν ω συ ἔστηκας, γη αγία εστί». Μην πλησιάζεις περισσότερο. Βγάλε τα παπούτσια από τα πόδια σου, διότι ο τόπος στον οποίο στέκεσαι είναι άγιος.

Και συνέχισε:

-Εγώ που σου μιλώ μέσα από τη βάτο, είμαι ο Θεός. Ο αληθινός Θεός, στον Οποίο πίστεψαν οι προπάτορές σου, ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ. Ο Μωυσής αισθανόταν ιερό δέος στην ψυχή του. Μπροστά του βρισκόταν ο ίδιος ο Θεός. Από ευλάβεια και σεβασμό ἔστρεψε το πρόσωπό του προς τα κάτω.

Τι σημαίνουν όμως αυτά για μας; Ενώπιον της «φλεγόμενης βάτου» της αγίας Τραπέζης, μέσα στην «αγία γη», τον ιερό ναό, στεκόμαστε και μεις πολλές φορές. Μέσα σ' αυτόν φανερώνεται ο άγιος Θεός και συνομιλούμε μαζί Του.

Εκεί τελείται η θεία Λειτουργία, οι ιερές Ακολουθίες και τα ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας μας, που μας αγιάζουν και μας μεταδίδουν τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Κάθε φορά που τελείται θεία Λειτουργία, άγγελοι και αρχάγγελοι κινούνται ανάμεσά μας.

Ο ουρανός αγγίζει τη γη. Ο ναός γίνεται ουρανός. Εκεί μέσα στο ιερό Βήμα, πάνω στην αγία Τράπεζα βρίσκεται πάντοτε το άγιο Αρτοφόριο, όπου φυλάσσεται το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Άρα είναι μυστηριακώς παρών ο Κύριος, ακόμη και τις ώρες που δεν τελείται το Μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.

Και μόνο στα σκαλιά του ναού να πατήσεις, λέει ο ιερός Χρυσόστομος, αισθάνεσαι μια αλλαγή. Ξεχνάς τις φροντίδες και μέριμνες της ζωής, και πνευματική αύρα περιβάλλει την ψυχή σου. Μπαίνεις μέσα και η ησυχία που επικρατεί σου προξενεί δέος, ιερό φόβο, σε διδάσκει να φιλοσοφείς, να μελετάς δηλαδή βαθιά τα της ζωής σου, σου ανεβάζει τη διάθεση, δεν σε αφήνει να θυμάσαι τα πράγματα αυτής εδώ της ζωής, «μεθίστησί σε από γης εις τον ουρανόν»• σε μεταφέρει από τη γη στον ουρανό» (PG 51, 145).

Γι' αυτό σαν τον Μωυσή καλούμαστε και μεις να λύνουμε κατά κάποιο τρόπο τα «υποδήματά» μας, όταν μπαίνουμε μέσα στο ναό του Θεού. Πρωτίστως οφείλουμε

ν' αφήνουμε έξω από την πόρτα του όλες τις κοσμικές έγνοιες, υποθέσεις και ο,τι παρόμοιο μας απασχολεί.

Να σταματούμε για λίγο να σκεπτόμαστε τις καθημερινές μας φροντίδες. Πολύ περισσότερο δεν επιτρέπεται να αφήνουμε το νου μας να απασχολείται με εικόνες και φαντασίες που μολύνουν την ψυχή. Ας αφήνουμε έξω κάθε έγνοια. «Πάσαν την βιοτικήν αποθώμεθα μέριμναν», μας καλεί ο Χερουβικός ύμνος.

Να εισερχόμαστε με την πίστη ότι ο χώρος είναι ιερός και άγιος και ότι εκεί η παρουσία του Κυρίου γίνεται αισθητότερα φανερή. Αλλά και με ευλάβεια και φόβο Θεού!

Μέσα στον ιερό χώρο να κινούμαστε αθόρυβα. Να πηγαίνουμε στη θέση μας και εκεί να παραμένουμε ήσυχοι, συγκεντρωμένοι στον εαυτό μας, με το νου μας ενώπιον του Κυρίου, χωρίς συζητήσεις, χωρίς περίεργα βλέμματα, χωρίς περισπασμούς. Πάντοτε σοβαροί, με μετρημένες κινήσεις και με συναίσθηση της μοναδικής ιερότητας του χώρου. Ακόμη να προσέχουμε τη σεμνότητα στην εμφάνισή μας. Είναι ασέβεια να μπαίνουμε μέσα στο ναό και να μετέχουμε στη λατρεία με άσεμνη και προκλητική ενδυμασία.

Ο ναός δεν είναι χώρος για επίδειξη. Αν αυτό δεν το προσέχουμε, και την ψυχή μας βλάπτουμε και τους άλλους σκανδαλίζουμε. Όλοι μας έχουμε αντιληφθεί πόση αταξία επικρατεί στην εποχή μας στο ζήτημα αυτό. Αταξία που φθάνει τα όρια της ασέβειας και της αναισχυντίας. Τέλος να συμμετέχουμε συνειδητά στη θεία Λατρεία.

Να συμμετέχουμε ολόψυχα στα τελούμενα. Να συμμετέχουμε με θερμότητα ψυχής. «Εν τω ναώ εστώτες της δόξης σου, εν ουρανών εστάναι νομίζομεν», ψάλλουμε σε ένα τροπάριο. Καθώς στεκόμαστε στο ναό της δόξης σου, νομίζουμε ότι βρισκόμαστε στον ουρανό. Ας διατηρούμε πάντοτε αυτή τη συναίσθηση, για να μη συνηθίζουμε και ξεχνιόμαστε και μπαίνουμε μέσα στο ναό του Θεού ψυχρά και από υποχρέωση.

Περιοδικό «Ο ΣΩΤΗΡ», Τεύχος 2075

Πηγές: [hristospanagia- anavaseis.blogspot.gr](http://hristospanagia-anavaseis.blogspot.gr)